

Maschinenpistole 41

Pistolet maszynowy Maschinenpistole 41

Stroop Raport – Powstanie w
Getcie Warszawskim

Historia konstrukcji

Przygotowując się do rozpoczęcia produkcji seryjnej Maschinenpistole (MP) 40, zakłady Haenel zaskoczyły jednocześnie produkcję pistoletów maszynowych MP 28-II w 1940 roku. Do firmy jednak nadal napływały zamówienia zagraniczne, zwłaszcza od państw sojuszniczych. Najprostszym rozwiązaniem miało być początkowo eksport produkowanych pistoletów maszynowych MP 40, ale na takie rozwiązanie nie zgadzało się Niemieckie Naczelne Dowództwo. Dostawy dla Wehrmachtu miały wówczas priorytet. Ostatecznie zarząd firmy zdecydował się na zaprojektowanie nowego pistoletu maszynowego, który jednak miał bazować na znanych już samej firmie rozwiązaniach konstrukcyjnych, aby powstanie nowego pistoletu zajęło jak najmniej czasu. Nowy pistolet maszynowy miał się też znaleźć na wyposażeniu niemieckich oddziałów policji.

Hugo Schmeisser tworząc pistolet maszynowy MP 41 połączył

konstrukcje i mechanizmy z trzech innych tego typu konstrukcji powstałych w Niemczech: MP 28-II, MP 36-III i MP 40. Do nowej broni wykorzystana została drewniana kolba z MP 28-II i mechanizm spustowy. Natomiast z MP 36-III zastosowany został tylec i sposób montażu komory zamkowej w drewnianym łożu, natomiast z MP 40 zastosowane zostały pozostałe elementy mechanizmów lufa (która jednak nie posiadała charakterystycznego haka) i magazynki. Powstała więc nieco dziwaczna hybryda – pistolet maszynowy o nieco już starym wyglądzie z elementami drewnianymi, jednak posiadający nowoczesne elementy konstrukcyjne tworzone metodą tłoczenia.

Pacyfikacja Powstania w Getcie Warszawskim

W 1941 roku rozpoczęła się jego produkcja seryjna, a pierwszym odbiorcą zagranicznym była Rumunia. Jednak wojna z Związkiem Radzieckim oraz ciągle rozrastające się niemieckie siły zbrojne spowodowały, że większość wyprodukowanej broni pozostała na terytorium III Rzeszy Niemieckiej. Ostatecznie produkcja tego typu broni została zakończona w 1942 roku lub na początku 1943 roku. Broń nie przewyższała swoimi parametrami MP 40, a była w dodatku bardziej pracochłonna.

Opis techniczny

Pistolet maszynowy Maschinenpistole 41 był indywidualną bronią samoczynną. Automatyka pistoletu maszynowego Maschinenpistole 41 jest oparta na zasadzie odrzutu swobodnego zamka.

Ryglowanie odbywa się masą swobodnego zamka, podpartego sprężyną powrotną. Strzelanie z zamka otwartego, ogniem pojedynczym lub seriami. Przełącznik rodzaju ognia w postaci kołka nad językiem spustowym. Zasilanie z magazynka pudełkowego o pojemności 32 nabojów, rozmieszczonych w szachownicy. Przyrządy celownicze składają się z muszki w osłonie i celownika przerzutowego, celownik dwustopniowy: stały – dla odległości 100 m i odchylany dla odległości 200 m. Lufa wkręcona w komorę zamkową zakończona podstawą muszki. Łoże i stała kolba drewniane.

Wrocław – Arsenał, Muzeum Militariów

Zastosowana amunicja

1. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08:

Długość naboju: 29,7 mm

Długość pocisku: 15,7 mm

Masa naboju: 10,90 g (łuska stalowa) lub 12,35 g (mosiężna)

Masa pocisku: 8 g

Masa ładunku miotającego: 0,36 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)

Prędkość wylotowa: 310 m/s

Donośność: praktyczna 50 m

Pocisk Pistolengeschoß 08 pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem.

Przebijalność z odległości 25 m wynosi ok. 15 cm drewna sosnowego lub z odległości 15 m ok. 25 cm worek z piaskiem.

2. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08 mit Eisenkern:

Długość naboju: 29,7 mm

Długość pocisku: 15,7 mm

Masa naboju: 10,79 g

Masa pocisku: 6,4 g

Masa ładunku miotającego: 0,38 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)

Prędkość wylotowa: 400 m/s

Doność: praktyczna 50 m

Pocisk Pistolengeschoß 08 m. E. pełnopłaszczowy z rdzeniem z żelaza.

3. Szkolna Exerzier-Pistolenpatrone 08:

Amunicja używana do celów szkoleniowych.

Pierwszy partyzant po lewej uzbrojony właśnie w
Maschinenpistole 41

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Państwo: III Rzesza Niemiecka

Producent: Waffen- und Fahrradfabrik C.G. Haenel

Rodzaj broni: pistolet maszynowy

Produkcja seryjna: lata 1941 – 1942/1943

Wyprodukowano: 26 700 egzemplarzy

Kaliber broni: 9 mm

Nabój: zastosowany nabój 9 x 19 mm Parabellum

Magazynek: pudełkowy, o pojemności 32 naboii

Wymiary konstrukcji:

Długość – 864 mm

Długość lufy – 251 mm

Masa broni niezaładowanej: 3,7 kg

Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: 390 m/s

Szybkostrzelność teoretyczna: do 500 strz./min.

Zasięg skuteczny: 200 m

Autor: Dawid Kałka

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010
3. <https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:MP41>
4. Polskie Narodowe Archiwum Cyfrowe
5. Leszek Erenfeicht, *MP 40: jak to ze "szmajserem" było*, Strzał 9/05